

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/26220 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 21 februari 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 4 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) bevat het hoger-beroepschrift in aanvulling op de in artikel 6:5, onderdeel d, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) gestelde eisen, een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank.

Ingevolge het tweede lid omschrijft een grief het onderdeel van de uitspraak waarmee de indiener zich niet kan verenigen, alsmede de gronden waarop de indiener zich daarmee niet kan verenigen.

Ingevolge het derde lid wordt het hoger beroep niet-ontvankelijk verklaard, indien niet is voldaan aan het eerste of tweede lid, aan artikel 6:5 van de Awb of aan enig ander bij de wet gesteld vereiste voor het in behandeling nemen van het hoger beroep. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

2.2. Hetgeen appellant in het hoger-beroepschrift heeft aangevoerd, heeft hij niet als zodanig in eerste aanleg naar voren gebracht. Dat dat voor het eerst in hoger beroep gebeurt, verdraagt zich niet met het bepaalde in voormeld artikel 85 van de Vw 2000. Uit deze bepaling volgt dat de grieven in hoger beroep moeten blijven binnen de beoordeling van het bestreden besluit, die de rechtbank heeft gegeven, danwel, gelet op de daartegen voor haar aangevoerde gronden en de door de rechtbank te verrichten ambtshalve toetsing, behoorde te geven. Nu hetgeen is aangevoerd daaraan niet voldoet, is geen sprake van een of meer grieven, als in deze bepaling bedoeld. Daarom is niet voldaan aan het bepaalde in het eerste lid van dat artikel.

2.3. Het hoger beroep is, gelet op voormeld artikel 85, derde lid, van de Vw 2000, kennelijk niet-ontvankelijk.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart het hoger beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

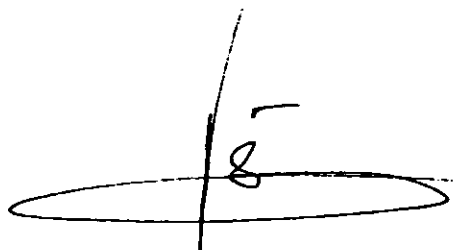
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 juni 2007

156-474.

Verzonden: 4 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/26220

uitspraak in het geding tussen:

geboren op
van Angolese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. C.G.J. Lucassen, advocaat te Arnhem,

en

de Minister van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. aan 't Goor, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 3 juni 2003 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 18 september 2003 heeft verweerder afwijzend beslist op deze aanvraag en tevens ambtshalve beslist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Tegen dit besluit heeft eiser bij brief van 9 oktober 2003 beroep ingesteld bij de rechtbank.

Verweerder heeft bij brief van 3 september 2004 het besluit van 18 september 2003 ingetrokken. Vervolgens is het beroep van 9 oktober 2003 door de (toenmalige) gemachtigde van eiser ingetrokken.

Bij besluit van 2 mei 2006 heeft verweerder voornoemde aanvraag van 3 juni 2003 afgewezen en tevens beslist dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'.

Bij brief van 29 mei 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 16 februari 2007, waar de gemachtigde van verweerder is verschenen. Eiser en zijn gemachtigde zijn met voorafgaande kennisgeving niet verschenen.

Reg.nr.: Awb 06/26220

2

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2.2 Gelet op hetgeen is aangevoerd stelt de rechtbank vast dat niet langer in geschil is dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Thans staat enkel ter beoordeling of verweerder eiser een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' heeft kunnen weigeren.

2.3 Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, in combinatie met artikel 3.6, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000) is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan voornoemde verblijfsvergunning worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

De hem ingevolge artikel 3.56, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, toekomende beoordelingsvrijheid wordt aangewend met inachtneming van de uitgangspunten, neergelegd in paragraaf C2/7.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000.

2.4 De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de moeder van eiser in Angola verblijft. Reeds op grond hiervan heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat adequate opvang beschikbaar is in het land van herkomst en eiser derhalve niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. In de door eiser aangevoerde omstandigheden dat zijn moeder niet beschikt over eigen middelen en dat zij niet in staat zou zijn om op adequate wijze voor eiser te zorgen, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen.

2.6 Hetgeen overigens namens eiser is aangevoerd biedt geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit toetsing in rechte niet kan doorstaan.

2.7 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

Reg.nr.: Awb 06/26220

3

3. Bestissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.J.H. Schuurman en in het openbaar uitgesproken op 21 februari 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijks als griffier.

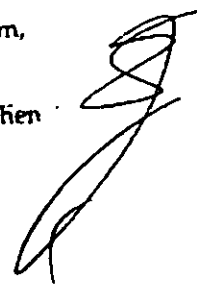
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

21 FEB 2007

Voor copie conform,
De griffier van de
rechtbank te Zutphen

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer

ilene van etten

essia huber

cheryl lucassen

astrid portier

jan helm van rijwijk

mieke van willigen

advokaten en

vrees derksen

jose peeze bin

luana pomice

anne-marie willeveen

administratie

RAAD VAN STATE	
165-C INGEKOMEN	
21 MRT 2007	
ZAKEN	2019
AAN:	V.3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Per fax: 070-3651380
 En per post: Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

Arnhem, 21 maart 2007

Betreft: hoger beroep

Inzake: / uitspraak rechtbank Zutphen van 21 februari 2007 (AWB 06 / 26220)

Ons kenmerk: / cl

Geachte heer, mevrouw,

Namens geboren op, van Angolese nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende te Arnhem aan de Sloetstraat 69, ten kantore van mr. Cheryl Lucassen, die in deze zaak als zijn gemachtigde zal optreden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, dien ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Zutphen van 21 februari 2007, verzonden op diezelfde datum, waarbij het beroep ongegrond is verklaard.

Bijgevoegd is een kopie van de uitspraak waar het beroep betrekking op heeft.

De grief tegen de uitspraak is als volgt.

Grief I

De rechtbank heeft overwogen onder 2.5:

"De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de moeder van eiser in Angola verblijft. Reeds op grond hiervan heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat adequate opvang beschikbaar is in het land van herkomst en eiser derhalve niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'. In de door eiser aangevoerde omstandigheden dat

zijn moeder niet beschikt over eigen middelen en dat zij niet in staat zou zijn om op adequate wijze voor eiser te zorgen, ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op voornoemd standpunt heeft kunnen stellen."

Ten onrechte komt de rechtbank tot deze overweging.

Gelet op het feit dat de ouders van hem naar Nederland hebben gestuurd, rijst de vraag of zijn moeder wel in staat is om adequate opvang te geven aan hem. Ik wil voorts wijzen op het bepaalde in de Vreemdelingencirculaire onder C5/24.9.4:

"Indien de alleenstaande minderjarige vreemdeling ten tijde van het nader gehoor jonger is dan zestien jaar, is onderzoek ook geïndiceerd wanneer de betrokkene aangeeft dat zijn ouders, familieleden, of andere personen die hem hebben opgevangen nog in leven zijn en hij adresgegevens verstrekt. Ratio hierachter is dat voor de beoordeling of er adequate opvang is, niet blindelings kan worden afgegaan op de verklaringen van een minderjarige van die leeftijd. Indien uit het onderzoek niet blijkt dat er opvang is, of indien onderzoek niet mogelijk is, wordt het bestaan van adequate opvang niet tegengeworpen."

Er is in het onderhavige geval enkel uitgegaan van de verklaringen van dat hij contact heeft met zijn moeder in Angola. De Minister van Justitie heeft derhalve zich in redelijkheid niet op het standpunt kunnen stellen dat adequate opvang beschikbaar is in Angola, nu er geen onderzoek is verricht. Ten onrechte is de rechtbank dan ook tot voornoemde overwegingen gekomen. De uitspraak is op dit punt onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard. Ik verzoek de Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak en de beschikking in primo te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

C. Lucassen

